

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
T.a.v. de heer S. Dekker, staatssecretaris
Postbus 16375
2500 BJ Den Haag

Leusden, 2 februari 2017

Betreft: dyslexie hulpmiddelen horen als onderwijsvoorziening in de WOOS

Geachte heer Dekker,

hartelijk dank voor uw bezoek aan de Lexima stand vorige week tijdens de Nationale Onderwijs Tentoonstelling (NOT). Het was plezierig om met u van gedachten te wisselen over de preventie van laaggeletterdheid en dyslexie met Bouw!, het evidence based interventieprogramma dat mede dankzij subsidies van OCW door de UvA kon worden ontwikkeld en nu door Lexima wordt uitgegeven. Ruim 1.000 basisscholen werken al succesvol met Bouw! en de verwachte impact is groot.

De vijftienjarige Kevin, die ernstige dyslexie heeft, heeft u tijdens de NOT op bevolgen wijze laten zien wat ondersteunende dyslexiesoftware¹ voor hem betekent en hoe dit hulpmiddel zijn schoolloopbaan positief beïnvloedt. Wij hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt u erop te wijzen dat vele duizenden leerlingen deze onderwijsvoorziening niet krijgen, terwijl ze die wel nodig hebben. Dit probleem is in belangrijke mate terug te voeren op de uitsluiting van dyslexie hulpmiddelen als onderwijsvoorziening in het kader van de Wet Overige Onderwijs Subsidies (WOOS). In paragraaf 2, art. 19a van deze wet is geregeld dat aan jongeren tot 17 jaar en studerende die vanwege ziekte of gebrek belemmeringen ondervinden bij het volgen van onderwijs, voorzieningen worden verstrekt die hen in staat stellen onderwijs te volgen. In artikel 5.2 e van het Uitvoeringsbesluit onderwijsvoorzieningen voor jongeren met een handicap is echter bepaald dat 'voorzieningen die verband houden met dyslexie' worden uitgesloten.

Deze uitsluiting leidt tot rechtsongelijkheid voor leerlingen met dyslexie ten opzichte van leerlingen met visuele, auditieve, communicatieve of motorische beperkingen. Met ongelijke kansen, onderbenutting van talent en onnodige schooluitval als gevolg. De achterstelling is des te schrijnender als wordt beseft dat kinderen met dyslexie vaker uit gezinnen komen met leesachterstanden en alleen al om die reden ongelijke kansen hebben.

Namens de ouders en hun kinderen die een dyslexie hulpmiddel nodig hebben, roepen wij de staatssecretaris op om passende maatregelen te nemen en de discriminatie van dyslexie in het Uitvoeringsbesluit onderwijsvoorzieningen voor jongeren met een handicap ongedaan te maken. Met het schrappen van artikel 5.2e kunnen leerlingen met dyslexie toegang krijgen tot de onderwijsvoorzieningen ondersteunende technologie die zij nodig hebben om onderwijs te kunnen volgen. Daarmee zou na meer dan 10 jaar uitsluiting een einde worden gemaakt aan de rechtsongelijkheid ten opzicht van leerlingen met andere beperkingen. Tevens worden zo de voorwaarden gecreëerd die noodzakelijk zijn om deze leerlingen gelijke kansen te bieden met leerlingen zonder beperking. Immers, kinderen met dezelfde talenten hebben recht op gelijke kansen. Ieder kind moet zich ten volle kunnen ontplooiën, ongeacht zijn achtergrond, het opleidingsniveau van zijn ouders of hun financiële middelenⁱⁱ.

Wij hopen dat u aan onze oproep gehoor wilt geven. Voor een inhoudelijke toelichting zijn we vanzelfsprekend graag beschikbaar.

Vriendelijke groeten,

Annette Roetenberg
Kinder- en jeugdpsycholoog

ⁱ Protocol Masterplan Dyslexie: “Het onderzoek naar de effectiviteit van ondersteunende technologie laat zien dat technologie positieve effecten kan hebben op zowel de kwaliteit van taken en de snelheid waarmee ze worden uitgevoerd als op zelfstandigheid, motivatie en volgehouden aandacht. Daarnaast zijn positieve effecten gevonden op het niveau van de lees- en spellingvaardigheid, woordbegrip en tekstbegrip. Het gebruik van ondersteunende technologie ter compensatie heeft dus ook een remediërend effect.”

ⁱⁱ Alliantie Gelijke Kansen